

Duhul părinților

(15, 36, 51, 205)

1. O! Tu Duh Sfânt al cre-din-ței, Și du-hul sme-re-ni-ei,

Ca-re a-duce ro-duri ce-rești Și fap-te Dum-ne-ze-iești.

Tu Du-hul a-pos-to-li-lor, Pro-roci și'm-pă-ra-ți-lor,

Cari când ei au măr-tu-ri-sit, Tu pu-te-re le'ai cin-stit.

2. Și nouă așa slabi copii, Iar Tu putere ne fii.
Să avem tare credință, După Dumnezeu râvnă.
Toat-averea pământească, Inima s-o urască.
Numai Ție să ne jertfim, Pentru Tini să pătimim.

(175)

3. Dă-ne'a lui Abraam știință, Și-așa tare credință.
Care nicicând nu s-a'ndoit, Numai toate-a biruit.
Și cât el a făgăduit Domnului a împlinit.
Că și pe al său fiu iubit, Domnului său l-a jertfit.

4. Dă-ne a lui Iosif minte, Căci când stăm înaintea
La lumea asta cari caută, În păcat să ne tragă.
Ne învață ca să putem, Ca El toate să răbdăm.
Când Potifar s-a mâniat, El Domnului s-a predat.

5. Dă-ne'ndrăzneala lui David, Când ispite ne cuprind.
Precum el ca un împărat Pentru popor s-a luptat.
Și ne dă a lui credință, Și-al lui Duh de silință.
Și inimă ca să putem, Pe Tine să Te lăudăm.

6. Dă-ne Duhul lui Ilie, Că măcar cât să fie.
În lume chipuri cioplite. Și oricum de-mpodobite.
Și noi să nu ne înșelăm, Și lor să ne închinăm
Numai pe Tini să Te vestim, Măcar și singuri să fim.

7. Dă-ne dar ca la apostoli, Când treabă să stăm ca soli.
În lume să mărturisim Sângele Tău să-L vestim.
Și de ei să nu ne temem, Numa-n adevăr să stăm.
Și în toate să îndrăznim, Cu Tine să biruim.

8. Și ne dă pacea lui Ștefan, În mijlocu-acestui neam.
Când ei pe noi se mânie, Noi să ne predăm Ție
Și când în mijlocul lor stăm, Ție să ne-ncredințăm.
Și Tu cerul ni-l deschide, Ne-arată a Ta mărire.

9. O! Tu Duh Sfânt al credinței, Și duhul smereniei,
Care aduci roduri cerești Și fapte Dumnezești.
Tu Duhul apostolilor, Proroci și-mpăraților
Și-a tuturor cari Te-au căutat Și nouă fii arătat.